

Arrest

nr. 109 518 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 april 2012 het Rijk binnen en diende op 26 april 2012 een asielaanvraag in. Op 15 mei 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Pakistaans staatsburger van Psthoun origine, bent afkomstig van Parachinar. U bent Sjiïet. In 2007 ontstaat er een conflict tussen soennieten en sjiïeten. Sinds dit conflicten moesten sjiïeten zich beschermen omdat ze het doelwit waren van zelfmoordaanvallen, aanslagen en dergelijke omwille van hun shia zijn. De algemene veiligheidssituatie was slecht en gevaarlijk en uw vader besloot om uw veiligheid te verzekeren door u weg te sturen naar zijn vriend Wadjid die in Orakzai Agency woonachtig was. Midden maart 2012 vertrok u met een militair konvooi richting Orakzai Agency. Het militair konvooi reed echter tot Taal. Daar moest u zelfstandig verder reizen. U verliet het konvooi en u vroeg een bewoner de plaats waar auto's en bussen richting Orakzai stonden. U liep naar deze standplaats en wachtte daar op de bus naar Orakzai Agency. Na 10 minuten wachten kwam een auto aan die stopte. U vroeg of deze wagen naar Orakzai reed. U werd door mannen, talibanleden, in de wagen geblinddoekt en weggebracht naar een huis in de bergen. Daar werd u gedurende 7 dagen vastgehouden, ondervraagd en mishandeld. Omdat u sjiïet was dreigde men u te doden. U smeekte de persoon die instond voor uw eten om u te helpen en u vrij te laten. De man sprak met u af, dat hij een klein raampje zou open laten indien u tegen niemand zou zeggen dat hij u had geholpen. De man wees u welke richting u moest oplopen en vertelde u dat als u deze weg zou blijven volgen u aan een legerpost zou komen waar u bescherming zou kunnen vragen. U ontsnapte uit het talibankamp en liep gedurende twee uur naar de legerpost. Daar vertelde u alles wat u was overkomen en de militairen brachten u naar Taal waar u de bus naar huis kon nemen. Thuis was de algemene veiligheidssituatie te ernstig en uw vader hielp u het land te ontvluchten. Op 29 maart 2012 nam u in Lahore het vliegtuig naar Griekenland. U was in bezit van een vals groen reispaspoort met een Grieks visum. De smokkelaar hielp u in Lahore het vliegtuig nemen en u reisde samen met andere Pakistanen naar Griekenland. In Griekenland bleef u 10 dagen om dan verder te reizen met Afghanen naar Italië en zo verder door naar Frankrijk en België. U kwam in België toe op 25 april 2012 waar u de volgende dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw domiciliebewijs, een brief van 'Anjuman-e-Hussania' en een brief van de assistent Political Agent.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn omdat u door de Taliban werd ontvoerd vanuit Taal. U was om de algemene onveiligheidssituatie voor Sjiïeten in Parachinar te ontlopen onderweg naar Orakzai Agency. Gedurende 7 dagen werd vastgehouden door de Taliban. Verder verwees u naar het conflict tussen soennieten en sjiïeten en de algemene veiligheidstoestand in uw regio (CGVS p 6, 7, 15, 16). Omwille van onderstaande redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Eerst moet opgemerkt worden dat u bedrieglijk verklaringen aflegde over uw leeftijd. U verklaarde dat u werd geboren op 1 januari 1996 (CGVS p. 3). Bij uw asielaanvraag in België op 26 april 2012 verklaarde u dat u 16 jaar oud bent. De dienst Voogdij van de FOC Justitie besliste in dit verband om een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren. De conclusie van het medisch onderzoek, uitgevoerd door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie te Neder-over-Heembeek, luidde als volgt "(...)we besluiten met redelijke wetenschappelijke zekerheid dat H. A. A. op datum van 8 mei 2012 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is"(cf. beslissing Dienst Voogdij). Het leeftijdsonderzoek wees dus uit dat u minstens 4 jaar ouder bent dan de leeftijd die u opgaf aan de Belgische asielinstanties. Uw geboortedatum werd dan ook gecorrigeerd naar 1 januari 1992. U werd tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken geconfronteerd met deze vaststellingen en u ging akkoord met het voorgestelde geboortjaar (DVZ vraag 4). Toen u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal uw geboortedatum werd gevraagd verklaarde u opnieuw dat u op 1 januari 1996 werd geboren. U werd gewezen op het medisch onderzoek en de vaststellingen die werden gemaakt, evenals op het feit dat u akkoord ging bij de Dienst Vreemdelingenzaken met deze vaststellingen en u stelde dat u inderdaad werd geconfronteerd met deze vaststellingen maar dat ze geen melding hadden gemaakt dat uw geboortjaar 1992 was. U ging ervanuit dat uw geboortjaar 1996 bleef en daarom was u akkoord gegaan. U bleef voor het Commissariaat-generaal vasthouden aan uw leeftijd van 16 jaar en aan uw geboortjaar 1996 (CGVS p. 3, 4). U legde bovendien geen enkel identiteitsdocument voor, waaruit uw werkelijke leeftijd zou kunnen achterhaald worden. U gaf aan dat u minderjarig was en dat u nooit een identiteitskaart had gehad, noch een reispaspoort (CGVS p. 11). Echter uit uw verklaringen blijkt dat u met een reispaspoort van Pakistan naar Griekenland had gereisd en dat u Griekenland zelfstandig met dit reispaspoort was binnengekomen. Ook dit reispaspoort waarvan u beweerde dat het een vals reispaspoort was, legde u

niet voor tijdens uw asielprocedure (CGVS p. 11, 12). Het Commissariaat-generaal meent echter dat er gezien de grote kloof tussen uw beweerde leeftijd (16 jaar) en uw wetenschappelijke leeftijd (20, 3 jaar), het niet voorleggen van het reispaspoort waarmee u naar Europa bent gereisd, en het ontbreken van documenten die uw leeftijd kunnen staven, er geen twijfel over kan bestaan dat u de Belgische asielinstanties intentioneel probeert te misleiden. Deze vaststelling legt een zware hypotheek legt op de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder laten de door u afgelegde verklaringen niet toe enig geloof te hechten aan de door u ingeroepen ontvoering door de taliban. Het Commissariaat-generaal dient te wijzen op een aantal onwaarschijnlijkheden in uw asielrelaas. U verklaarde in Taal, de plaats waar u het militaire konvoi verliet, gevraagd te hebben achter de standplaats voor auto, bussen richting Orakzai Agency. U gaf aan reeds 10 minuten op deze standplaats te hebben gewacht, vooraleer u door een auto met Talibanleden te zijn ontvoerd. U werd door hen ontvoerd omdat u Sjiit was (CGVS p. 18). Opgemerkt moet worden dat het echter weinig aannemelijk is dat talibanleden u ontvoerden omwille van uw shia zijn. Op de vraag hoe de personen in de auto die u ontvoerden konden weten dat u een Sjiit was, antwoordde u dat ze aan uw accent konden weten dat u van Kurram Agency afkomstig was en dat mensen die van Kurram Agency waren enkel sjiieten zijn (CGVS p. 18). Deze uitleg overtuigt niet, daar u aangaf dat in Parachinar waarvan u afkomstig bent, zowel soennieten als sjiieten wonen (CGVS p. 19) en bijgevolg kan een accent enkel afkomst bepalen, niet welke strekking van het geloof dat u aanhangt. U werd hiermee geconfronteerd en u maakte duidelijk dat enkel mensen die met militaire wagens komen sjiieten zijn (CGVS p. 19). Ook deze uitleg is niet afdoende, daar u aangaf dat u al 10 minuten stond te wachten op de standplaats en u niet aannemelijk maakt dat uw aankomst met een militair konvoi zou zijn opgemerkt. Verder is het weinig aannemelijk dat de bewaker die u gedurende de 7 dagen dat u werd vastgehouden, eten gaf en u liet weten dat u om uw shia zijn worden gedood, u liet ontsnappen (CGVS p. 16). Gelet op de kennelijk noodzaak u vast te houden en te bewaken, gelet op zijn betrokkenheid bij de taliban, en bijgevolg zijn religieuze en politieke overtuiging, en gelet op het risico dat hij op die manier nam ten aanzien van zijn geloofsgenoten, is het weinig geloofwaardig dat hij u liet ontsnappen. U gaf voorts aan dat u tijdens uw gevangenschap door de Taliban werd ondervraagd over hoe zij op verschillende plaatsen Parachinar konden bereiken en over de groepen die de controle uitoefenden op verschillende plaatsen (CGVS p. 22). Gezien u een jonge man bent, ongeschoold, die enkel werkte in de stoffenwinkel van uw vader in de bazaar, is het weinig aannemelijk dat u tijdens uw vasthouding door de Taliban intensief en gedurende 7 dagen ondervraagd zou zijn over groeperingen die Parachinar controleren en plaatsen om Parachinar binnen te komen, informatie waarover u niet beschikte. Ook uw ervaringen toen u op de legerpost verbleef zijn weinig aannemelijk. U gaf aan dat ze u nadat u hen had verteld over uw ontvoering u door hen met een wagen naar huis hadden gebracht (CGVS p. 16). Vastgesteld moet worden dat het weinig geloofwaardig is dat u die een paar uur eerder ontsnapte uit een huis in de bergen en vandaar rechtstreeks naar de legerpost liep, niet kon aangeven aan de militairen vanwaar u concreet was ontsnapt, of welke ontsnappingsroute u had gelopen. Bovendien kon u niet eens aangeven of u door de militairen werd gevraagd een beschrijving te geven van de weg die u had genomen na uw ontsnapping (CGVS p. 21). U gaf verder aan dat er met uw verklaringen over uw ontvoering niets werd gedaan, geen onderzoek, geen ondervraging, geen zoektocht naar de plaats waar u werd vastgehouden. U beweerde dat het leger zulke zaken niet deed en dat het leger niet vecht tegen de Taliban (CGVS p. 21). Opgemerkt moet worden dat het Pakistaanse leger gelokaliseerd in FATA en Khyber Pakhtunkhwa, als hoofddoel strijd leveren tegen de taliban hebben. Bijgevolg zou elke informatie die het leger krijgt over plaatsen waar Taliban concreet verblijven, directe gevolgen hebben. U zou aldus ernstig ondervraagd zijn over uw ervaringen bij de Taliban.

U kan verder, los van de appreciatie van voorgaande elementen, niet aannemelijk maken dat de taliban u elders in Pakistan, dit is buiten de regio waar u verbleef en buiten de provincies waar de taliban hoofdzakelijk actief is (Fata en Khyber Pakhtunkhwa), zou opsporen en vervolgen. Los van de moeilijkheden die de taliban zou hebben om u te lokaliseren in een land van 180 miljoen inwoners, is het volgens het Commissariaat-generaal niet aannemelijk dat de taliban dergelijke inspanningen zou leveren om iemand die ongeletterd en werkzaam in een stoffenwinkel is, maar die verder geen risico betekent voor de taliban organisatie- op te sporen en te vervolgen. U bevestigde deze vaststellingen bovendien daar u verklaarde dat u geen weet hebt of de Taliban u na uw ontsnapping nog zochten (CGVS p. 22). Gezien u een gezonde jongeman met werkervaring in een stoffenwinkel en die naast het Pashtou ook Urdu kent, zijn er bovendien geen redenen waarom u niet in grote steden als Karachi, Lahore, Rawalpindi of Islamabad zou kunnen verblijven en er een bestaan zou kunnen uitbouwen. De

Pakistaanse grootsteden kennen immers een grote concentratie aan Pashtouns en sjiieten, waarbinnen u zich zou kunnen integreren. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan uw dossier.

Wat betreft uw verwijzing naar het conflict tussen soennieten en sjiieten en de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstregio, moet vooreerst vastgesteld worden dat u verklaarde uzelf noch iemand van uw familie ooit enige persoonlijke problemen te hebben ondervonden omwille van dit conflict. (CGVS p. 5, 6, 7, 10). In ieder geval, het intern vestigingsalternatief aangaande uw persoonlijke vrees vor de taliban geldt eveneens ten aanzien van het risico op het lijden van ernstige schade omwille van willekeurig geweld ten gevolge van een intern gewapend conflict in uw regio zoals omschreven in artikel 48/4,62,c van de vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Ook het religieus geweld tussen soennieten en sjiieten woedt hevig. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. U beweerde uit deze regio afkomstig te zijn, maar net zoals hoger geargumenteed werd in verband met uw individuele vrees, geldt dat u zich ook omwille van het risico op het lijden van ernstige schade omwille van willekeurig geweld ten gevolge van een intern gewapend conflict, bij uw terugkeer naar Pakistan kan vestigen in een regio buiten uw geboortestreek waar er geen sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van een intern gewapend conflict.

Bijgevolg kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw domiciliebewijs, uitgereikt op 7 juni 2012 bevat persoonsgegevens die niet betwist worden. De brief van 'Anjuman-e-Hussania' en de brief van the assistent 'Political Agent' beschrijven de algemene veiligheidstoestand in de regio rond Kurram Agency en geven aan dat gezien u van deze regio afkomstig bent, uw leven onzeker was en u voor veiligheidsredenen naar België bent gekomen. Deze informatie wordt evenmin door het Commissariaat-generaal in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

*2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).*

2.2. Verzoeker voert als eerste en enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

*2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.*

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.2. Verzoeker meent dat hij duidelijk heeft aangegeven dat hij persoonlijk wordt gezocht door de Taliban aangezien hij een sjiit is. Zo heeft hij uitvoerig bericht omtrent zijn ontvoering door de Taliban en zijn ontsnapping uit het kamp alvorens te worden omgebracht.

3.2.1. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoekers asielaanvraag blijft een louter ongestaafd verhaal. Daarbij zijn de beweringen bijzonder onwaarschijnlijk en kan niet worden ingezien waarom verzoekers vader hem in veiligheid zou brengen in een regio die bekend staat wegens zijn onveiligheid. Daarbij komt eveneens ongerijmd voor dat verzoeker eerst enkel met een militair konvooi kon meegaan omdat “de wegen [naar zijn eindbestemming] waren geblokkeerd en dat het te gevaarlijk was” (gehoor p. 17), en dan alsnog van plan was om op eigen houtje verder te reizen naar Orakzai Agency door de bus te nemen bij de bushalte (gehoor p. 18). Voorts kan verzoeker niet toelichten waarom en hoe de Taliban die hem onbekend zijn en omgekeerd, louter op zicht zijn godsdienst kunnen bepalen, hem zouden vervolgen. Ten slotte zijn er sinds verzoekers vertrek geen incidenten meer geweest, noch omwille van verzoeker, noch met zijn familie (gehoor p. 6, p. 8). Evenmin had verzoekers vader of familie ooit enige concrete problemen (gehoor p. 5, p. 7, p. 10).

3.3. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het kort herhalen van het asielaanvraagrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij meent dat zijn thuisland absoluut onveilig is: "a) *er zijn parlamentsverkiezingen. In de aanloop hiernaar zullen talrijke politieke partijen massabijeenkomsten organiseren die het gevaar kunnen zijn van gewelddadige aanslagen; b) In tegenstelling tot wat het cgvs beweert (beslissing pagina 3, alinea 2) geldt dat voor alle grote steden van het land (inclusief Islamabad, Rawalpindi, Lahore en, a fortiori Quetta, Peshawar, Karachi) zijn gewelddaden in de vorm van (zelfmoord)aanslagen, aanvallen op westerlingen, gewelddadige betogingen, religieus-sectair geweld en criminaliteit in het algemeen steeds actueel; c) in het algemeen wordt verzoekers thuisland geconfronteerd met terroristische aanslagen, onlusten, gewelddadige betogingen, commando aanvallen,.... d) zo bericht Human Rights Watch in zijn jaarrapport 2013 over het land Pakistan over verschillende etnische aanslagen, schendingen religieuze minderheden en vrouwenrechten, schendingen van de vrijheid van meningsuiting, schending van mensenrechten...*". Verzoeker voegt bij het verzoekschrift het reisadvies FOD Buitenlandse Zaken dd. 21/05/2013 en het World Report Pakistan 2011. Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat hij naast de algemene onveiligheid in zijn thuisland ook dient te vrezen voor zijn persoonlijke veiligheid. Immers verzoeker woont in het grensgebied met Afghanistan, waar het conflict tussen soennieten en sjiieten hevig wordt. Dit wordt erkend door het CGVS zelf in haar beslissing (Bestreden beslissing pagina 3, alinea 3). Verzoeker voegt een kaart toe.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

4.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten.

De Raad erkent dat er in bepaalde grensregio's met Afghanistan sprake is van ernstig en willekeurig geweld, doch er kan niet gesteld worden dat deze over het hele grondgebied van Pakistan het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Pakistan willen reizen en niet slaat op Pakistaanse staatsburgers.

4.4. De Raad verwijst dan ook naar artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Verzoeker dient dan ook aan te tonen dat er in zijn geval geen mogelijkheid bestaat tot intern vluchtalternatief. Verzoekers mogelijkheid zich elders te vestigen in Pakistan dient samen gelezen te worden met de beoordeling van zijn vervolgingsvrees. Immers aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vervolgd wordt door de Taliban, kan verwacht worden dat hij zich hervestigt buiten het conflictueuze en gewelddadige grensgebied met Afghanistan. Verzoeker verklaarde daarenboven uitdrukkelijk niet betrokken te zijn bij het conflict tussen sjiieten en soennieten (gehoor p. 7). Gezien

verzoekers problemen met de Taliban geenszins geloofwaardig zijn, kan hij zich aldus probleemloos hervestigen, temeer hij een jonge, gezonde man met werkervaring is en hij voldoende financiële middelen (1.1000.000 Pakistaanse roepies, verklaring 34) en doorzettingsvermogen had om naar België te komen. Aldus kan niet worden ingezien, en wordt ook niet aangetoond waarom een minder ingrijpende en goedkopere interne hervestiging onmogelijk zou zijn. Verzoeker toont dan ook geen nood aan internationale bescherming aan.

4.5. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK